

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociației Institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarlon Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□□□□□□□□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Legea Bancară și soarta băncilor românești din Ardeal și Banat. — Ion Fruma, doctor în drept avocat: „Problema Universității Săsești și a instituției celor șapte juzi”. — Dela ședințele Consiliului Superior Bancar. — Proiect pentru varanțarea cerealelor depuse în stațiile c. f. r.

Legea Bancară și soarta băncilor românești din Ardeal și Banat.

De Dr. Ioachim Toleiu, Cluj.

(Urmăre).

e) Despre fuziuni.

c) Fuziunile.

Fuziunea este prevăzută și reglementată de legea bancară ca un mijloc pentru înlăptuirea tendinței de a crea câteva bănci mari dar puternice prin contopirea celor existente.

Fuziunea ar avea așa dar totodată și menirea de a evita lichidarea definitivă, sau falimentul institutelor de credit care nu sunt în situația fericită de a se putea ajusta nouilor cadre de drept create de legea bancară.

Concentrarea bancară prin fuziunea celor existente i-a părut legiuitorului și inspiratorilor factorului legislativ cu atât mai prielnică, pentru că a știut, că de înființarea de *noui* întreprinderi

de bancă într'o depresiune economică care pare a nu mai lua sfârșit, nici vorbă nu poate fi.

Pentru înlesnirea fuziunilor legea acordă și anumite avantajii de ordin fiscal și facilită și procedura de fuzionare, care în deosebi în codul de comerț din vechiul regat este destul de greoaie și formalistă, putând să zădărnicească toate bunele intențiuni legate de fuziuni.

Avantajile de natură fiscală sunt cuprinse în art. 53, care prevede:

„Dacă la alcătuirea primului bilanț al băncilor fuzionate ar rezulta din reevaluarea imobilelor sau altor active plusuri de valoare, care, conform legilor în vigoare sunt impozabile, ele vor fi *scutite de orice impunere*, dacă vor fi trecute la rezervele băncii fuzionate.”

În ce măsură aceste favoruri de ordin fiscal vor îndemna băncile să recurgă la fuziune ca singura formulă propice de a evita lichidarea sau falimentul, urmează să ne arate un an doi de aplicare a legii.

Noi însă *nu credem, că nădejdlile legiuitorului legate de fuziuni se vor putea împlini.*

Dacă lipsa de numerar și de inițiativă nu constituie o atmosferă prielnică pentru înființarea de noi întreprinderi de bancă, — și nici de alte feluri de întreprinderi, — aceleași condițiuni nefavorabile îngreunează și contopirea băncilor existente în formațiuni viabile.

Intreprinderile cari prin propriile lor mijloace se pot reface și conforma condițiilor grele impuse de noul regim de bancă, nu-și vor lua bucuros în spinare greutățile altor întreprinderi mai puțin solide.

Iar întreprinderile neviabile nu vor putea deveni viabile prin fuziune, nici cu înlesniri fiscale și nici prin simplificări de procedură.

Fuziunea acestora nu va putea fi cu puțință decât cu ajutorul financiar al statului sau al institutului de emisiune.

De altcum procedura de fuziune reglementată prin legea bancară nu este nici decum simplă.

Legea adevărată prin art. 52 acordă fiecărui creditor un foarte larg drept de opoziție la fuziune, pe care o poate introduce la tribunalul unde își va avea sediul societatea nouă fuzionată în termen de 2 luni dela data când deciziunea de fuzionare a societăților — împreună cu bilanțul și autorizația Consiliului Superior Bancar — a fost înscrisă în registrul societăților bancare și publicată în Monitorul Oficial.

Deși legea bancară prevede o procedură accelerată pentru judecarea opozițiilor, totuși — având în vedere că opoziția suspendă perfectarea fuziunii, cunoscând apoi și încetineala cu care tribunalele noastre supraîncărcate rezolvă chiar și afacerile declarate urgente de diferitele legi speciale, — creditorii de rea credință vor putea zădărnici fuziunile sau le vor putea târăgăni ad graecas calendas, exercitând astfel un adevărat șantaj în vederea satisfacerii pretențiilor lor individuale și contrarii intereselor băncilor și ale celorlalți creditori.

Opoziția poate deveni o armă periculoasă în mâna creditorilor fără scrupule cu atât mai vârtos, întrucât nici legea bancară, nici codul com. român (codul comercial ard. nu cunoaște opoziția!) și nici procedura civilă nu reglementează condițiunile formale și materiale ale opoziției, și nici nu prevăd sancțiuni pentru opozițiile dovedite neîntemeiate și pornite numai din spirit de șicană.

Aceste neajunsuri sunt atât de evidente, încât Asociația Băncilor Române — fără a mai aștepta rezultatele practice ale aplicării legii bancare, — prin întâmpi-

narea făcută pe la sfârșitul anului trecut (1934) către Consiliul Superior Bancar a cerut întocmirea unei legi speciale în vederea înlesnirii fuziunilor bancare.

Printre altele B. U. R. a cerut următoarele:

„Acționarii cari nu aderă la fuziune să nu aibă dreptul de a li-se restitui capitalul, — creditorii să poată cere restituirea sumelor ce au de primit, în conformitate cu aranjamentul intervenit între bancă și creditori, — dreptul creditorilor și acționarilor de a face opoziție la fuziune să fie suspendat sau în orice caz limitat și supus la cauțiuni, — fuziunile să fie scutite de timbrele și impozitele care sunt prevăzute în legea timbrului, — să se acorde scutiri de orice taxe și impozite societăților cari vor fuziona în termen de cel puțin zece ani“.

Cei în drept dându-și seama de insuficiența măsurilor cuprinse în legea bancară cu privire la fuziuni, au procedat la pregătirea unei noi legi speciale intitulată „lege pentru redresarea creditului“, care între altele completează și materia fuziunilor din legea bancară și deci conține o modificare parțială a acestei legi.

Proiectul „legii pentru redresarea creditului“ a*) fost întocmit de jurisconsultii Băncii Naționale și actualmente se află în studiul comisiilor speciale instituite pe lângă Ministerul de finanțe.

Din comunicatele date presei de specialitate („Argus“, „Excelsior“, „Prezentul“) reiasă că până la 9 Martie aceste comisiuni speciale au ajuns de acord asupra următoarelor înlesniri ce urmează să se acorde în vederea fuziunilor:

„Societățile care vor fuziona în termen de un an dela votarea legii, vor fi scutite de impozite cinci ani, iar toate actele încheiate cu ocazia fuziunii vor fi scutite de taxa de timbru. — Societățile fuzionate vor avea dreptul să reevalueze activele lor și să amortizeze pagubele într'un termen cu mult mai mare decât cel prevăzut în legea bancară.

Toate reevaluările vor fi scutite de impozite. Imobilele băncilor fuzionate vor fi de asemenea scutite de impozitul supra-cotă“.

*) Această lege a și fost votată între timp și poartă numele de „Lege cu privire la unele dispozițiuni pentru înlesnirea și refacerea creditului“ (Mon. Of. No. 94 din 20 Aprilie 1935. Nota Red).

Precum se vede din acest comunicat, nouile avantagii sunt tot numai de ordin fiscal, ce e drept destul de însemnate.

După informațiunile noastre s'ar fi redus și termenul de 2 luni prevăzut de legea bancară pentru introducerea opoziției. De condițiuni speciale pentru dreptul de opoziție nu se face nici o mențiune, nici de limitarea opoziției, nici de cauțiuni!

Despre suprimarea totală sau suspendarea dreptului de opoziție nu ar putea fi vorba, căci o astfel de măsură ar putea duce la spolierea creditorilor prin mahinațiuni frauduloase.

Cel mult s'ar putea înlocui sistemul opoziției cunoscut numai în dreptul din vechiul regat, cu sistemul codului comercial ard. care în art. 208 prevede separația averilor societăților fuzionate, până când toți creditorii nu sunt integral achitați sau asigurați.

Considerând însă că această soluție ar însemna transformarea radicală a unei mentalități, care nu prea admite adoptarea instituțiilor de drept din provinciile alipite nici chiar atunci când acestea sunt superioare celor din vechiul regat, — nu credem că opoziția va fi abandonată.

Nu rămâne deci altceva de făcut decât o esențială revizuire a dreptului de opoziție, dacă peste tot fuziunile sunt sincer dorite de cei în drept.

Cererea Asociației Băncilor de a condiționa opoziția de o anumită cauțiune este întemeiată.

Asemenea s'ar putea impune creditorului oponent obligațiunea de a face dovada că prin fuziune se periclitează creanța lui.

Obligațiunea aceasta ar fi cu atât mai justificată, întrucât atunci când fuziunea se face între două sau mai multe societăți de o capacitate de plată egală, creditorii nu sunt păgubiți cu nimic.

Iar atunci când o bancă mai slabă fuzionează cu o bancă mai solidă, numai creditorii acesteia din urmă ar avea motive de îngrijorare, pe când creditorii băncii mai debile ajung într-o situație mai favorabilă, deci opoziția lor nu ar avea nici o rațiune, și aceștia vor putea servi cel mult drept oameni de paie pentru zădărnicierea fuziunii.

Legea bancară nu precizează, care creanță este în drept creditorul să o re-

clame pentru a nu face opoziție? aceea contractuală, sau aceea redusă prin efectul unui eventual aranjament intervenit între el și bancă?

Lipsa acestei precizii a dat naștere la cererea formulată în această privință de Asociația Băncilor.

Ori creanța nu poate să fie alta decât aceea determinată de legile în vigoare și în special de legea pentru lichidarea datorilor.

Dacă deci între bancă și creditorii ei a intervenit un aranjament de plată, sau dacă în lipsa unui astfel de aranjament creanțele creditorilor au fost stabilite de comisia de judecată în baza capacității de plată și în conformitate cu dispozițiunile prevăzute în art. 52 din legea conversiunii, este evident, că banca care fuzionează va fi obligată numai la datorile ei astfel stabilite.

Pentru a evita controversele și posibilitatea de răstălmăciri, o dispozițiune categorică care să lămurească și chestiunea aceasta, nu ar fi de prisos.

Dezideratul Asociației Băncilor cu privire la refuzarea restituirei capitalului pentru acționarul oponent este credem noi de prisos, pentru că el este realizat prin ultimul alineat al art. 52, care prevede, că: „Deciziunile de fuziune (luate cu majoritatea necesară pentru modificarea statutelor) sunt opozabile acționarilor, fără a se putea retrage din societate“.

Este adevărat că votul necesar pentru modificarea statutelor înseamnă o piedecă serioasă în calea fuziunilor, în special sub regimul codului comercial din vechiul regat, care în art. 160 prevede, că în vederea fuziunii „este necesară prezența unui număr de asociați (acționari) cari să reprezinte *trei părți* din capitalul social și votul afirmativ al unui număr de asociați, cari să reprezinte cel puțin *jumătatea* aceluiaș capital“. Dispozițiunile codului comercial ardelean sunt mult mai favorabile pentru fuziuni.

Prin urmare pe bună dreptate s'ar putea cere și modificarea normelor de votare, cerându-se o simplă majoritate de voturi a celor prezenți, care să reprezinte jumătate (sau una a treia parte) din capitalul social.

Pentru constituirea societăților anonime pe acțiuni codul comercial ardelean

cere numai prezența unui număr de 7 fondatori, care să reprezinte o pătrime din capitalul social!

d) Lichidările.

În lipsă de condițiuni prielnice pentru realizarea fuziunilor și îndeosebi în lipsa unui concurs financiar corespunzător, majoritatea covârșitoare a băncilor existente (toate băncile mici și multe din băncile mijlocii) vor decide în cele din urmă lichidarea și anume fie din inițiativă proprie, fie constrânse de Consiliul Superior Bancar.

Legea bancară vorbește de două feluri de lichidări: una hotărâtă de bancă sau impusă de organul de control, și cealaltă lichidare este aceea prevăzută în legătură cu procedura de concurs (faliment).

În sensul ultimului alineat al art. 54 din legea bancară:

„Lichidarea se va face conform prescripțiilor codului de comerț în materie de lichidare a societăților comerciale și sub supravegherea Consiliului Superior Bancar, care va sesiza în acest scop tribunalul de comerț competent“, aceasta este lichidarea în afară de faliment.

Pe când pentru lichidările din cursul falimentului legea bancară prevede anumite avantajii de ordin fiscal și anume că: *„Toate acțiunile și actele săvârșite de curator în vederea lichidării, sunt scutite de orice taxe sau timbru, fără prejudiciul taxelor falimentare cuvenite statului“*, — pentru lichidările făcute sub presiunea împrejurărilor și menite să mijlocească băncilor năpăstuite cel puțin o dispariție onorabilă, legea bancară nu prevede nici un fel de înlesnire.

Este și aceasta o omisiune gravă și inexplicabilă a legii bancare, doar intenția legiuitorului nu a putut fi aceea de a împinge toate băncile lovite de urmările crizei economice și de efectele legilor de asanare, în starea disperată a lichidării falimentare!

Și totuși aceasta va fi singura soluție posibilă, pentru că, — pe când legea conversiunii amână realizarea creanțelor băncilor — reduse și acestea cu 50%—70% — pe un termen de 10 sau 17 ani, tot atunci legea bancară — precum am văzut — le ia orice posibilitate de acti-

vitare, interzicând primirea de noi depuneri (legată de îndeplinirea condițiilor grele ale legii!) și făcând astfel cu neputință chiar și numai vegetarea băncilor până la încasarea creanțelor proprii. Aceasta se chiamă omogenitatea legilor de „lichidare a trecutului“!

Dacă băncile românești din Ardeal și Banat au fost socotite de către conducătorii României Mari ca fiind de prisos pentru economia națională, cel puțin o moarte onorabilă li s'ar fi cuvenit în temeiul marilor lor merite naționale din trecut!

(Va urma).

Ion Fruma,

doctor în drept avocat:

„Problema Universității Săsești și a instituției celor șapte juzi“.

Sibiu, Editura Cartea Românească, 1935.

O analiză temeinică asupra problemei propuse, dar în același timp — în mod indirect — și o caracterizare a atitudinii minorității săsești față de Statul român și elementul dominant al acestui Stat.

Într'adevăr de un timp încoace minoritatea săsească duce o campanie violentă — zi de zi — împotriva Statului român, susținând că drepturile ei ar fi mereu încălcate.

Cartea dlui Ion Fruma constituie o dovadă neîndoelnică în ceea ce privește adevăratul raport dintre Statul român recte națiunea dominantă a acestui Stat, de o parte, și minoritatea săsească, de altă parte: Oricât ne-ar părea de curios faptul, el este totuși perfect adevărat: În chestiunea Universității săsești elementul românesc stă și astăzi în afară de lege, această instituție a Universității săsești fiind condusă și exploatată, PRIN ABUZ, de minoritatea săsească.

Dar Ion Fruma știe să spună acest lucru cu o fineță usturătoare, prin câteva cuvinte aproape laconice: „Problema Universității săsești și a celor șapte juzi nu e nici o problemă națională săsească, nici o problemă națională românească, CI ESTE MAI MULT O PROBLEMA DE DREPT“.

Iar în continuare:

„Într'adevăr din moment ce EXISTĂ LEGEA care reglementează funcționarea acestor instituții, URMEAZĂ CA DISPOZIȚIILE ACESTEI LEGI SĂ FIE LUATE ÎN SEAMĂ CA ISVOR DE DREPT“.

Aceste două fraze formează fundamentul și constituiesc totodată și concluziile studiului dlui Fruma.

În termeni identici cu ai acestor două fraze suscitade, lipsiți de patimă, aproape reci, este desvoltat întregul studiu. Totuși printre rânduri par'că

vezi cum aburește căldura reținută, așa cum, umblând printre brazde, simți căldura pământului scormonit de plug.

— A fost o carte necesară, care a apărut tocmai la timp pentru a da un răspuns elegant acelor, cari aflându-se pe terenul injustului, nu se sfiesc să ne acuze în fiecare ceas, că îi nedreptățim și îi asuprim.

Cazul Universității săsești de altfel nu este singurul în România Mare, când o minoritate este tratată din partea Guvernelor românești cu o bunăvoință vinovată, în detrimentul elementului autohton: Cu ocazia Reformei Agrare Biserica romano-catolică a fost răsplătită cu multe sute de milioane din partea Statului român, pentru că s'au expropriat moșiile cari formau proprietatea Statului, dar cari erau exploatare, dela războiu încoace fără nici un te-meiu legal, de Biserica romano-catolică*).

Felul în care a fost tratată minoritatea săsească și în acest caz al Universității săsești până acum, poate nu ar fi tocmai nepotrivit să fie scos în evidență în „Revue de Transylvanie“, printr'un extras făcut asupra studiului dlui Fruma.

Asemenea adevăruri grele nu trebuiesc ținute sub obroc.

Este datorია noastră să le facem cunoscute și în Apus, pentru că să aibă de ce holba ochii cei 168 deputați englezi, cari au semnat propunerea pentru revizuirea tratatelor.

În orice caz, asemenea argumente și documente sunt cele mai bune amortizoare împotriva loviturilor iredentiste de peste hotare.

Cifrele statistice dela pagina 100 sunt zdrobitoare.

Iată ce spun aceste date statistice:

Scaunele.	Locuitori.	Români.	Germani.	Alții.
Scaunul Sibiu	130.786	56.1%	33.7%	10.2%
„ Sebeșul-Săs.	23.831	77.7%	19.1%	3.2%
„ Noărich	13.472	53.9%	37.8%	8.3%
„ Miercurea	21.961	75.9%	22.2%	1.9%
„ Sighișoara	35.160	37.5%	46.9%	15.6%
„ Rupea	22.726	37.7%	43.3%	19.0%
„ Cincul	24.854	43.3%	52.2%	4.5%
„ Orăștie	24.419	81.0%	5.8%	13.2%
„ Mediaș	53.035	34.3%	49.0%	16.7%
Distr. Brașovului	122.305	35.9%	26.8%	37.3%
„ Bistriței	32.982	30.1%	46.5%	23.4%

Deci — precum constată și autorul — numărul total al beneficiarilor celor șapte Scaune este de 297.209 locuitori din cari 56.3% Români, 33.6% Sași și 10.1% alții.

Totalul beneficiarilor instituției Universității săsești (locuitorii teritoriului Pământului crăiesc) este de 505.531 din care 47.3% Români, 34.2% Sași și 18.5% alte naționalități.

În ceea ce privește organizația actuală a Universității săsești și a celor Șapte Juzi, dăm cuvântul mai departe autorului:

*) Vezi Dr. Nicolae Bălan, arhiepiscop și mitropolit: „Biserica dominantă și drepturile ei“, Sibiu, Tipografia Arhidiecezană.

„Înainte de anul 1914, alegerile deputaților și adunările generale se făceau regulat. Alegerile se făceau în baza legii electorale ungare. Întrucât aceasta introdusese sistemul censitar, o mare parte dintre locuitorii români erau excluși dela votare și astfel reușeau să trimită numai doi reprezentanți de naționalitate română, deși majoritatea locuitorilor de pe Pământul Crăiesc era și pe atunci de naționalitate română. În anul 1913, a fost votată o altă lege electorală maghiară, care introducea un sistem cu mult mai democratic și liberal, astfel că în baza acestei legi ar fi putut să participe Românii în mai mare măsură la alegeri. Această lege însă nu s'a pus în aplicare, iar în anul 1916 se votează legea XII. referitor la instituțiile cari ne preocupă.

„Prin această lege se prelungea mandatul membrilor adunării generale a Universității săsești, care expira la data de 31 Decembrie 1915, până după încheierea păcii. Mai departe se prevedea ca la alegerile ce se vor face după expirarea unui termen de 3 luni dela data încheierii păcii generale, vor vota toți cei înscrși în listele electorale din anul 1914, iar mandatul membrilor cari vor fi aleși în conformitate cu dispozițiile acestei legi, expiră la 31 Decembrie 1918.

„Alegeri însă nu s'au mai făcut.

„După cum am amintit, în anul 1919 s'a prelungit mandatul fostului prefect maghiar al județului Sibiu ca președinte al Universității săsești și acesta a funcționat în această calitate până în anul 1931, când a decedat. În acest an Oficiul Central al Universității a cerut ea Ministerul de Interne să delege în mod provizoriu pe Ed. Wagner în funcția de președinte al Universității ceea ce prin ordinul Nr. 7485 din 12 Septembrie 1931 s'a și făcut. În anul 1932 a decedat și acesta, iar la intervenția Oficiului Central al Universității, Ministerul de Interne cu adresa Nr. 8979 din 14 Iunie 1932 a însărcinat pe dl Dr. Iuliu Orendi cu rezolvarea agendelor secretariatului general al Universității. De atunci instituțiile cari ne preocupă sunt conduse de actualul secretar general al lor.

„ESTE EVIDENT, DECI CĂ ACTUALA ORGANIZARE A INSTITUȚIILOR ESTE CONTRARĂ LEGII, ÎNTRUCÂT NU SUNT CONDUSE DE ORGANELE PREVĂZUTE DE LEGEA XII DIN 1876. Lipsește președintele și lipsește adunarea generală a instituțiilor care este organul cel mai înalt de conducere, fapt care ne îndreptățește să constatăm că sunt desorganizate și funcționează contrar dispozițiilor art. 7, 8, 11, 12, 13, 15, 17, 18, din legea XII. din 1876.“

Ca încheiere: Exemplul dat de dl Ion Fruma, care a limpezit o problemă actuală și importantă pe calea unui studiu serios, poate fi urmat și de alții.

Căci probleme mai sunt, slavă Domnului, destule în țara românească.

Deslegarea lor nu cere decât un sâmbure de creier sănătos și multă-multă dragoste de muncă.

Dela ședințele Consiliului Superior Bancar

Ședința din 27 Martie 1935.

Art. 30 din legea bancară, 178 și 182 cod. de comerț; publicarea bilanțelor soc. bancare.

Consiliul Superior Bancar, cu privire la publicarea bilanțelor întreprinderilor de credit sub regimul legii bancare, a hotărât următoarele, pe temeiul dispozițiilor art. 178 din codul de comerț și 30 din legea bancară:

Sub regimul legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, legile în vigoare cer două publicațiuni a bilanțelor anuale ale soc. bancare: o publicațiune a bilanțului înainte de întrunirea adunării gen., conf. art. 178 codul de comerț și o alta după întrunirea adunării gen. art. 30 din legea pentru organizarea comerțului de bancă, a cărui dispozițiune a modificat pe aceia a art. 182 din codul de comerț.

Prima publicare a bilanțului anual nu urmează să se facă, de rigoare, în Monitorul Oficial, atâta timp cât codul de comerț prin art. 178 nu prevede aceasta în mod expres. Ea poate fi făcută în organele prevăzute în statutele băncilor, iar în lipsa acestor prevederi, în foile judiciare de pe lângă Tribunale și Curți și chiar într'unul din ziarele locale.

Cea de a doua publicațiune, după aprobarea bilanțului de către adunarea generală, urmează să fie făcută, de rigoare, conform art. 30 din legea bancară, în Monitorul Oficial, Buletinul Consiliului Superior Bancar și într'unul din cele mai răspândite ziare din localitate.

Art. 7 din lege și 12 din regulamentul legii bancare; soc. cooperativă; exceptare dela legea bancară.

Consiliul Superior Bancar, luând în examinare situațiunea soc. anonime cooperative de credit în raport cu prevederile legii bancare, a decis, pe temeiul dispozițiilor art. 7 din lege și 12 din regulamentul legii bancare, că numai acele societăți cooperative de credit care funcționează pe baza legii cooperăției din 1933, modificată în 1935, urmează să fie exceptate dela prevederile legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Art. 7 din lege și 12 din regulamentul legii bancare, 157 din legea cooperăției; societate cooperativă de credit; exceptare dela prevederile legii bancare.

Consiliul Superior Bancar, luând în examinare cererea societății cooperative „Reuniunea de păstrare și ajutor Bistrițeană” din Bistrița Năsăud, de a fi exceptată dela prevederile legii bancare;

Având în vedere dispozițiunile art. 7 din lege și 12 din regulamentul legii bancare, după care societățile cooperative urmează să fie exceptate dela prevederile legii bancare;

Având în vedere că din cercetarea actelor dela dosar rezultă că „Reuniunea de păstrare și ajutor Bistrițeană” este o societate cooperativă de credit înființată în ținuturile alipite pe baza legilor maghiare de cooperăție;

Având în vedere dispozițiunile art. 157 din legea cooperăției din 1929, modificată în 1933 și 1935, după

care soc. coop. din ținuturile alipite, constituite pe baza legilor cari au fost în vigoare în acele ținuturi, vor putea să continue să funcționeze potrivit actualelor lor statute cel mult până la 1 Septembrie 1938, bucurându-se de toate avantajele legii cooperăției și rămânând supuse controlului Oficiului Național al Cooperăției și sancțiunilor din legea cooperăției;

Pe temeiul dispozițiilor legale de mai sus, a admis cererea soc. coop. „Reuniunea de păstrare și ajutor Bistrițeană” din Bistrița Năsăud și a dispus exceptarea acesteia dela prevederile legii bancare.

Intocmirea bilanșurilor reale ale băncilor.

— Deciziunea consiliului superior bancar. —

Se știe că legea bancară conține o dispoziție, care prevede că toate creanțele vor fi trecute în activ la valoarea lor reală.

Or, întrucât s'a constatat, că la întocmirea bilanșurilor, unele instituțiuni de credit nu țin seamă de normele prescrise de lege, Consiliul Superior Bancar a luat următoarea deciziune:

Autorizările date de către Consiliul Superior Bancar, referitor la proiectele de modificare a statutelor, nu prejudică întru nimic, avizele ulterioare — eventuale — ale acestuia în ceea ce privește situațiunea bancară a întreprinderilor respective.

In consecință:

Instituțiunile de credit, ce își modifică statutele, spre a se pune de acord cu dispozițiunile legii bancare, sunt ținute, ca prin nouile statute modificate, să anunțe capitalul real, așa cum trebuie să rezulte, din situațiunea scriptică a întreprinderii respective, pusă cu ocaziunea închiderii bilanșului — de acord cu realitatea, iar nu să mențină capitalul inițial, când nu este capitalul inițial, când nu este cazul — fără a nu arăta — cel puțin — modalitățile lui de întregire.

Proiect pentru varantarea cerealelor depuse în stațiile c. f. r.

Comitetul de direcție și Consiliul de administrație al căilor ferate vor lua în discuție, în cursul săptămânii viitoare, un studiu cu privire la posibilitatea, ca această administrație să poată efectua operațiunile de întreprinderea și varantarea cerealelor în magazile stațiilor.

Această problemă s'a pus mai de mult, după cum am anunțat la timp, iar legile pentru clasificarea

și varantarea cerealelor au rămas până acum fără nici un fel de aplicare practică și fără nici un folos pentru agricultori.

Studiul de care este vorba tratează întreprinderea cerealelor în magaziiile c. f. r., avansarea de sume, în contul lor, cu cari, în special, micii producători și-ar putea acoperi nevoile urgente; eliberarea de varante, pe cari deținătorii le-ar putea negocia eventual cu mai multă înlesnire.

Odată pusă în aplicare această dispoziție, ea ar aduce netăgăduite foloase și căilor ferate, întrucât mari cantități de produse agricole, cari până azi sunt expediate cu căruțele spre oboare, ar fi transportate pe viitor, pe calea ferată, spre a fi întreprindute în gări.

Consiliul de administrație c. f. r. va cerceta acest proiect, urmând să-și dea avizul, dacă el corespunde necesităților actuale și satisface interesele căilor ferate.

„BANCA AGRONOMILOR“ S. A., com. Agnita, jud. T.-Mare.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1934.		Pasiv.	
	Lei	b.		Lei	b.
<i>Activ disponibil :</i>			<i>Pasiv neexigibil :</i>		
Cassa	125.832	—	Capital	1.000.000	—
<i>Activ realizabil :</i>			Fond de rezervă	58.275	—
Accionari	575.027	—	<i>Pasiv exigibil :</i>		
Debitori beneficiind de legea lichidării datoriilor agricole (cota rămasă)	2.354.452	—	Deponenți spre fructificare	2.065.837	—
Pierderi rezultând din aplicarea legii dat.	73.678	—	Cont transitoriu (spse de emisiune)	76.157	—
<i>Activ imobilizat :</i>			Salarii neachitate	2.000	—
Mobilier	5.000	—			
<i>Conturi de rezultate :</i>					
Pagubă	68.280	—			
	3.202.269	—			
			3.202.269		

Debit.		Contul de Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Cheltuieli generale (salarii și impozite)	98.974	—	Dobânzi încasate	30.694	—
	98.974	—	Pagubă	68.280	—
				98.974	—

Agnita, la 31 Decembrie 1934.

ss. Dr. Curta R., director executiv.

ss. Braniște Turturel, contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Dr. Octavian Stănilă, președ.

ss. Dr. Romul Curta.

ss. Oros Ioan.

ss. Simion Vecerzan.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și consonanță cu registrele institutului.

Agnita, la 1 Aprilie 1935.

COMITETUL DE CENSORI:

ss. Dr. Iuliu Hess, președ.

ss. Danecu Dumitru.

ss. Vaștea Ioan.

ss. Nicolae Câmpian.

„MIELUL“, cassă de împrumut și păstrare, s. p. a. în Poiana.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Cassei de împrumut și păstrare „MIELUL“, societate pe acții în Poiana, în virtutea §-ului 14 al statutelor societății se invită prin aceasta la

a XXXXIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Poiana în 9 Iunie 1935, la orele 3 d. a., în localul institutului „MIELUL“. În caz de nu se vor întruni acționarii în număr de ajuns, se va ține în 16 Iunie 1935, fără considerare la numărul acționarilor prezenți.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării și constituirea;
2. Raportul anual al Consiliului de administrație, bilanțul anului de gestiune 1934 și raportul Comitetului de cenzori;
3. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului;
4. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație și 3 membri în Comitetul de cenzori pe durata de 3 ani;
5. Fuziunea băncii cu băncile din Poiana, eventual luarea de măsuri în înțelesul legii bancare.

Acțiunile și eventualele documente de plenipotență sunt a se depune la cassa societății înainte de deschiderea adunării.

Poiana-Sibiului, în 17 Aprilie 1935.

Consiliul de administrație.

A XXXXIII-a încheiere a conturilor
Casei de împrumut și păstrare „MIELUL“ s. p. a., în Poiana-Sibiului cu 31 Dec. 1934.

Activa.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1934.		Pasiva.	
	Lei b.				Lei b.
Cassa în numerar	38.679.—	Capital societar		1.000.000.—	
<i>Portofoliu de titluri:</i>		<i>Fonduri de rezervă:</i>			
titluri necolate la bursă (acții dela		Rezerva statutară	1.000.000.—		
diferite bănci) valoarea nominală .	57.438.—	„ specială	18.199.—	1.018.199.—	
Debitori beneficiind de legea lichidării		Rezerve pentru Creanțe dubioasă		121.520.—	
datoriilor din 7 Aprilie 1934 Cota ră-		Fond cultural filantropic		12.560.—	
masă	6.183.880.—	Depuneri spre fructificare pe termen		3.654.217.—	
		<i>Conturi diverse:</i>			
		dividende neridicate	2.884.—		
		diverși creditori	467.277.—	470.161.—	
		Profit net		3.340.—	
	6.279.997.—			6.279.997.—	

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
	Lei b.				Lei b.
<i>Cheltuieli de administrație:</i>		Dobânzi încasate dela debitori		52.409.—	
a) Salarii și indemnizații	21.410.—	Venitul portofoliului de titluri		116.—	
b) diverse	24.274.—	Beneficii diverse		1.580.—	
Impozite	5.081.—				
Profit nett	3.340.—				
	54.105.—				54.105.—

Poiana-Sibiului, la 31 Decembrie 1934.

Cassar: ss. Nicolae Bozdog.

Pentru contabilitate: ss. Ilie Moga.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Nicolae Prodan nișu, președinte. ss. Ioan Șerb, vicepreșed. ss. Dumitru Oprean. ss. Nicolae Ghișe.
ss. Ioan George. ss. George Băjia. ss. Nicolae Fântână. ss. Constantin Șufană. ss. Ioan Simion.

COMITETUL DE CENZORI:

ss. Nicolae Ghișe, președ. ss. Ioan Bozdog. ss. George Beju. ss. Nicolae Fântână.
ss. Dumitru Olariu. ss. Nicolae Branga. ss. Ioan Handorean.